

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

Слідчий відділ

вул. Архітектора Нільсена, 33, м. Маріуполь, Донецька область, 87515, тел. (0629) 52-53-94, (098) 482-18-54
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_mariupol_sv@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001504

№ _____

На № _____

від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Дніпро

«06» вересня 2024 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях майор юстиції Назарук Андрій Дмитрович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22024050000000573, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 27.02.2024, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особи про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Аверкіна Микиту Олександровича,
16.02.1994 року народження, уродженця

зареєстрованого за адресою: _____

_____ громадянина України, раніше не судимого, паспорт громадянина України серія _____, виданий _____

про те, що він підозрюється у колабораційній діяльності, тобто у добровільному обранні до незаконних органів влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Згідно з Конституцією України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і РФ 1997 року та іншими

міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент РФ Путін В.В. та інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, у порушення вимог п. п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та збройний конфлікт проти України, та віддали відповідні накази на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України з метою її незаконного збройного захоплення та подальшої окупації.

При цьому, з метою спроби виправдання агресії перед громадянами України, Російської Федерації та світовою спільнотою, 21 лютого 2022 року Російською Федерацією визнано так звані «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку», створені за підтримки РФ навесні 2014 року на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей, незалежними державами та 22 лютого 2022 року президентом РФ направлено до Ради Федерації звернення про використання ЗС РФ за її межами, яке задоволено.

24.02.2022 на виконання наказів вищого політичного та воєнного керівництва РФ, військовослужбовців ЗС РФ, шляхом агресії із застосуванням зброї, військової техніки та артилерії, з нанесенням ракетних та авіаційно-бомбових ударів по військовій та цивільній інфраструктурі, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Запорізькій, Житомирській, Київській, Луганській, Сумській, Харківській, Херсонській та Чернігівській областях, та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, після чого здійснили окупацію частини території України, в тому числі Маріупольського району та м. Маріуполь Донецької області, які було захоплено не пізніше 01.03.2022.

Указом Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 06.05.2024 № 271/2024, затвердженим Законом України від 08.05.2024 № 3684-IX (опублікованим в «Голосі України» від 10.05.2024 № 32), яким на часткову зміну статті 1 Указу Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженого Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX (зі змінами, внесеними Указом від 14.03.2022 № 133/2022, затвердженим Законом України від 15.03.2022 № 2119-IX, Указом від 18.04.2022 № 259/2022, затвердженим Законом України від 21.04.2022 № 2212-IX, Указом від 17.05.2022 № 341/2022, затвердженим Законом України від 22.05.2022 № 2263-IX, Указом від 12.08.2022 № 573/2022, затвердженим

Законом України від 15.08.2022 № 2500-IX, Указом від 07.11.2022 № 757/2022, затвердженим Законом України від 16.11.2022 № 2738-IX, Указом від 06.02.2023 № 58/2023, затвердженим Законом України від 07.02.2023 № 2915-IX, Указом від 01.05.2023 № 254/2023, затвердженим Законом України від 02.05.2023 № 3057-IX, Указом від 26.07.2023 № 451/2023, затвердженим Законом України від 27.07.2023 № 3275-IX, Указом від 06.11.2023 № 734/2023, затвердженим Законом України від 08.11.2023 № 3429-IX, та Указом від 05.02.2024 № 49/2024, затвердженим Законом України від 06.02.2024 № 3564-IX), строк дії воєнного стану в Україні продовжується з 05 години 30 хвилин 14 травня 2024 року на 90 діб.

Відповідно до Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), затвердженого Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України 22.12.2022 № 309 Маріупольська міська територіальна громада є тимчасово окупованою територією України з 05.03.2022.

Тобто, 05.03.2022 військовослужбовці збройних сил російської федерації, шляхом збройної агресії, спільно з представниками так званої «ДНР», які є частиною окупаційної адміністрації рф, здійснили тимчасову окупацію території Маріупольського району Донецької області з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, іншими об'єктами.

При цьому на тимчасово окупованій території Маріупольської міської територіальної громади Донецької області (згідно так званого «указа главы ДНР об администрации города Мариуполь № 108 от 31.03.2022»), представниками РФ та так званої «ДНР» створено підпорядковану, керовану та фінансовану окупаційну адміністрацію, в яку входять органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією.

Основним місцем розташування так званої «Администрации городского округа Мариуполь» є вулиця Громової, буд. 63 Маріуполь, Донецька область.

Згідно з ч. 2 ст. 6 конституції так званої «днр» від 30.12.2022, на тимчасово окупованій території Донецької області, органом державної влади є так званий «народный совет донецкой народной республики», який відповідно до ч. 1 ст. 58 конституції є постійно діючим представницьким та єдиним законодавчим органом державної влади т.зв. «днр», та згідно з ч. 3 ст. 58 конституції складається з 90 депутатів. У ч. 1 ст. 59 конституції зазначено, що депутати «народного совета» вибираються на основі загального рівного і прямого виборчого права при таємному голосуванні. Також, відповідно до ч. 1 ст. 60 конституції так званої «днр», депутатами «народного совета» можуть бути громадяни російської федерації, що постійно проживають в російській федерації, не мають громадянства (підданства) іноземної держави або посвідки на проживання чи іншого документу, що підтверджує право на постійне проживання громадянина російської федерації на території іноземної держави, та наділеними відповідно до федерального закону, діючої конституції і законів так званої «днр» пасивним виборчим правом. Крім того, відповідно до п. 2 ч. 3 ст. 62 вказаної конституції «народный совет» створює комітети.

Встановлено, що у невстановлений період часу але не пізніше 07 серпня 2023 року, громадянин України Аверкін М.О., перебуваючи на тимчасово окупованій території, а саме у м. Маріуполь Донецької області, діючи умисно, всупереч інтересам держави Україна, її суверенітету та територіальній цілісності, з особистих мотивів, підтримуючи воєнну агресію РФ на території України, переслідуючи єдиний кримінально протиправний намір, направлений на сприяння державі-агресору Російській Федерації в посиленні заходів тимчасової окупації населених пунктів Донецької області, добровільно зареєструвався кандидатом у депутати т.зв. «Мариупольського городского совета донецкой народной республики первого созыва», з метою бути обраним до вказаного органу окупаційної влади від партії «Единая Россия».

Крім того, у подальшому, 11.09.2023 Аверкін М.О., перебуваючи у м. Маріуполь Донецької області, територія якого є тимчасово окупованою, продовжуючи свій умисел на сприяння державі-агресору РФ в посиленні заходів тимчасової окупації населених пунктів Донецької області, добровільно, без фізичного примусу, за результатами так званих «виборів» обраний «депутатом» до незаконного органу влади, створеного на тимчасово окупованій території – «Мариупольського городского совета донецкой народной республики первого созыва» від політичної партії окупаційної адміністрації «Единая Россия».

З 11.09.2023 по 05.09.2024, Аверкін М.О., перебуваючи на території тимчасово окупованого м. Маріуполь Донецької області, за адресою: вулиця Громової, буд. 63, м. Маріуполь Донецької області, продовжуючи свій злочинний намір на сприяння державі-агресору російській федерації в посиленні заходів тимчасової окупації населених пунктів Донецької області добровільно, без фізичного примусу приймає участь у засіданнях т.зв. «Мариупольського городского совета донецкой народной республики первого созыва» у якості «депутата» від політичної партії окупаційної адміністрації «единая россия».

Таким чином, громадянин України Аверкін Микита Олександрович, 16.02.1994 року народження, підозрюється у колабораційній діяльності, тобто у добровільному обранні до незаконних органів влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Старший слідчий слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
майор юстиції

Андрій НАЗРУК

ПОГОДЖЕНО

Прокурор відділу

Донецької обласної прокуратури

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинів чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист. Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права і обов'язки вручені, права підозрюваного мені оголошені та роз'яснені.

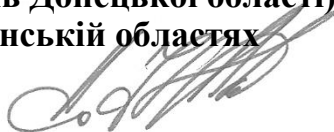
Підозрюваний: _____ / _____ /
(підпис) (прізвище та ініціали)

Захисник: _____ / _____ /
(підпис) (прізвище та ініціали)

___ годин ___ хвилин «06» вересня 2024 року

Повідомлення про підозру здійснив:

**Старший слідчий слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
майор юстиції**

Андрій НАЗРУК